

Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА
ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ

Бр. 4-00-36/2023
Датум, 24.01.2023. године
Београд

ОЗНАЧЕНО НА WEB
ПРЕДСТАВИЈИ И ОГЛАСНОЈ
ТАБЛИ ДАНА 13.02.23
ГОДИНЕ. ОБЈАВЉЕНО
СЕ СНАГРОМ ДУПТИМ
ИСТЕКОМ ДАНА 24.02.23
ГОДИНЕ

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева „Адател“ д.о.о. Београд, ул. Кикиндска бр. 86е, изјављеној против Решења бр. 274 од 10.01.2023. године, којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева поднет у отвореном поступку јавне набавке услуга – услуге хигијенског одржавања и дезинфекције објекта, бр. БТ 49/2022, за који је дана 19.11.2022. године јавни позив објављен на Порталу јавних набавки (послат на објављивање 18.11.2022. године), наручиоца Универзитетски клинички центар Србије, Београд, ул. Пастерова бр. 2, у већу састављеном од чланице Републичке комисије Весне Гојковић Милин, као председнице већа, те чланица Републичке комисије Светлане Ражић и Весне Станковић, као чланица већа, на основу чл. 187, 198. и 226. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник Републике Србије“, број 91/2019, у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 24.01.2023. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ ЖАЛБА КАО НЕОСНОВАНА И ПОТВРЂУЈЕ СЕ Решење бр. 274 од 10.01.2023. године којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева „Адател“ д.о.о. Београд, поднет у отвореном поступку јавне набавке услуга – услуге хигијенског одржавања и дезинфекције објекта, бр. БТ 49/2022, за који је дана 19.11.2022. године јавни позив објављен на Порталу јавних набавки (послат на објављивање 18.11.2022. године), наручиоца Универзитетски клинички центар Србије, Београд.

Образложење

У отвореном поступку јавне набавке услуга – услуге хигијенског одржавања и дезинфекције објекта, бр. БТ 49/2022, наручиоца Универзитетски клинички центар Србије, Београд (у даљем тексту: наручилац), привредни субјект „Адател“ д.о.о. Београд, (у даљем тексту: подносилац захтева) поднео је захтев за заштиту права, електронским путем, преко Портала јавних набавки дана 09.01.2023. године.

Захтев за заштиту права је поднет у фази пре истека рока за подношење понуда и истим је оспорена садржина конкурсне документације коју је наручилац сачинио ради спровођења предметног поступка јавне набавке у погледу начина дефинисања критеријума за квалитативни избор привредног субјекта који се односе на стандарде осигурања квалитета и управљања животном средином, те технички и стручни капацитет. У оквиру поднетог захтева за заштиту права, подносилац захтева је тражио накнаду трошкова поступка заштите права у износу од 120.000,00 динара на име плаћене таксе за поднети захтев за заштиту права.

Поступајући по поднетом захтеву за заштиту права, наручилац је донео Решење бр. 274 од 10.01.2023. године, којим је одбацио захтев за заштиту права подносиоца захтева као неблаговремен, наводећи да је рок за подношење понуда у предметном поступку био

09.01.2023. године до 09:00 часова, а да је подносилац захтева поднео захтев за заштиту права дана 09.01.2023. године у 07:05 часова.

Против наведеног решења наручиоца, подносилац захтева је благовремено, дана 16.01.2023. године, путем Портала јавних набавки, поднео жалбу Републичкој комисији, те је на основу исте Републичка комисија приступила оцени законитости донетог Решења бр. 274 од 10.01.2023. године, достављеног подносиоцу захтева и Републичкој комисији, преко Портала јавних набавки дана 11.01.2023. године.

Кроз аргументацију изложену у оквиру поднете жалбе, подносилац захтева је навео да исту подноси с обзиром на то да је степен повреда начела и императивних прописа ЗЈН предметним поступањем наручиоца у степену велике „гравиозности“ јер је наручилац процесним поступањем повредио основна начела ЗЈН, те је даље у поднетој жалби истакао наводе који су идентични наводима истакнутим у оквиру поднетог захтева за заштиту права, а којима је оспорио садржину конкурсне документације.

Имајући у виду све наведено, подносилац захтева је предложио усвајање поднете жалбе као основане и поништење предметног решења наручиоца којим је одбачен поднети захтев за заштиту права.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа целокупне документације из поступка, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у податке предметног поступка јавне набавке доступне на Порталу јавних набавки, као и у садржину јавног позива, Републичка комисија је утврдила да је наручилац као првобитни рок за подношење понуда одредио дан 26.12.2022. године у 09:00 часова, који је Исправком – обавештењем о изменама или додатним информацијама јавног позива објављеном 24.12.2022. године продужен, те је наведено да исти истиче дана 09.01.2023. године у 09:00 часова.

Увидом у конкурсну документацију сачињену ради спровођења предметног поступка јавне набавке, у део „Упутство понуђачима како да сачине понуду“, објављен на Порталу јавних набавки дана 24.12.2022. године утврђено је да је наручилац навео, између осталог следеће: „Приликом подношења захтева за заштиту права наручиоцу подносилац захтева је дужан да достави доказ о уплати таксе. Доказ је сваки документ из кога може да се утврди да је трансакција извршена на одговарајући износ из члана 225. ЗЈН и да се односи на предметни захтев за заштиту права. Валидан доказ о извршеној уплати таксе, у складу са Упутством о уплати таксе за подношење захтева за заштиту права Републичке комисије, објављен је на сајту Републичке комисије. Такса износи 120.000 динара.

Даљим увидом у податке предметног поступка доступне на Порталу јавних набавки, утврђено је да је подносилац захтева електронским путем, преко Портала јавних набавки дана 09.01.2023. године у 07:05 часова поднео наручиоцу захтев за заштиту права, уз који није приложен доказ о уплати таксе.

Чланом 214. став 2. ЗЈН прописано је да захтев за заштиту права којим се оспоравају радње наручиоца у вези са одређивањем врсте поступка, садржином јавног позива и конкурсном документацијом сматраће се благовременим ако је примљен од стране наручиоца најкасније три дана пре истека рока за подношење понуда, односно пријава, без обзира на начин достављања.

Чланом 217. став 4. ЗЈН прописано је да приликом подношења захтева за заштиту права наручиоцу подносилац захтева је дужан да достави доказ о уплати таксе из члана 225. овог закона.

Чланом 217. став 5. ЗЈН прописано је да је доказ из става 4. овог члана сваки документ из кога може да се утврди да је трансакција извршена на одговарајући износ из члана 225. овог закона и да се односи на предметни захтев за заштиту права.

Чланом 219. став 1. ЗЈН прописано је да по пријему захтева за заштиту права, наручилац утврђује:

- 1) да ли је уз захтев за заштиту права достављен доказ да је уплаћена такса у складу са чланом 225. овог закона;
- 2) да ли је захтев за заштиту права поднет у року;
- 3) да ли подносилац захтева има активну легитимацију;
- 4) да ли захтев за заштиту права има садржину из члана 217. став 1. овог закона.

Чланом 219. став 3. ЗЈН прописано је да ако уз поднети захтев за заштиту права није достављен доказ да је уплаћена такса из члана 225. овог закона, наручилац ће такав захтев да одбаци решењем без претходног позивања подносиоца захтева да допуни захтев.

Чланом 225. став 1. ЗЈН прописано је да је подносилац захтева за заштиту права дужан да на одређени рачун буџета Републике Србије уплати таксу у износу од 120.000 динара, ако се захтев за заштиту права подноси у складу са чланом 214. ст. 2. и 4. и чланом 215. овог закона, без обзира на износ процењене вредности јавне набавке.

Имајући у виду наведену одредбу члана 214. став 2. ЗЈН, Републичка комисија указује да из исте следи да ће се захтев за заштиту права којим се оспоравају радње наручиоца у вези са одређивањем врсте поступка, садржином јавног позива и конкурсном документацијом сматрати благовременим ако је примљен од стране наручиоца најкасније три дана пре истека рока за подношење понуда, односно пријава, без обзира на начин достављања.

Такође, из цитираних одредби ЗЈН, произилази да је подносилац захтева сходно члану 217. став 4. ЗЈН дужан да приликом подношења захтева за заштиту права наручиоцу достави доказ о уплати таксе из члана 225. ЗЈН, с тим да доказ одређен ставом 5. наведеног члана представља сваки документ из кога може да се утврди да је трансакција извршена на одговарајући износ из члана 225. овог закона и да се односи на предметни захтев за заштиту права.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је предметни захтев за заштиту права примљен од стране наручиоца дана 09.01.2023. године, односно на дан који је одређен као дан истека рока за подношење понуда, те да је истим подносилац захтева оспорио садржину конкурсне документације у погледу начина дефинисања критеријума за квалитативни избор привредног субјекта који се односе на стандарде осигурања квалитета и управљања животном средином, те технички и стручни капацитет, при чему није доставио доказ о уплати таксе из члана 225. став 1. ЗЈН.

Како је у конкретном случају наручилац као последњи дан рока за подношење понуда одредио дан 09.01.2023. године, то је у смислу одредбе члана 214. став 2. ЗЈН, наручилац предметни захтев за заштиту права морао да прими најкасније три дана пре дана одређеног као последњи дан рока за подношење понуда, како би се исти сматрао благовременим, а који датум је у конкретном случају био дан 06.01.2023. године.

Узевши у обзир наведено, односно да је у конкретном случају утврђено да је предметни захтев за заштиту права неспорно наручилац примио дана 09.01.2023. године преко Портала јавних набавки, док је последњи дан рока за благовремено подношење захтева за заштиту права, када је исти морао бити примљен од стране наручиоца, у конкретном поступку јавне набавке, у складу са одредбом члана 214. став 2. ЗЈН, био дан 06.01.2023. године, Републичка комисија указује да је исти поднет неблаговремено, будући да је примљен од стране наручиоца након истека рока за благовремено подношење захтева за заштиту права који је прописан одредбом члана 214. став 2. ЗЈН, а што следи из расположиве документације и података објављених на Порталу јавних набавки.

Такође, Републичка комисија је у конкретном случају утврдила да у предметном поступку заштите права, подносилац захтева није, приликом подношења захтева за заштиту права, доставио наручиоцу доказ о уплати таксе из члана 217. став 4. ЗЈН, иако је о наведеном био поучен конкурсном документацијом.

С обзиром на наведено, односно околност да подносилац захтева за поднети захтев за заштиту права није доставио доказ о уплати таксе у износу од 120.000,00 динара, који је одређен одредбом члана 225. став 1. ЗЈН, Републичка комисија констатује да подносилац захтева приликом подношења захтева за заштиту права није поступио у складу са одредбом члана 217. став 4. и 5. ЗЈН, што би такође за последицу имало одбацивање захтева за заштиту права.

Имајући у виду све претходно наведено, Републичка комисија је на основу члана 226. став 4. тачка 10) ЗЈН, одлучила као у диспозитиву овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може да се изјави жалба.

Против одлуке Републичке комисије може да се покрене управни спор, подношењем тужбе Управном суду, у року од 15 дана од дана достављања одлуке подносиоцу захтева.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА
Весна Гојковић Милин

Доставити (по ЗУП-у):

- 1) **наручиоцу:** Универзитетски клинички центар Србије, Београд, ул. Пастерова бр. 2;
- 2) **подносиоцу захтева:** „Адател“ д.о.о. Београд, ул. Кикиндска бр. 86е.